

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יומא-טרף בקלפי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מב.	
של פרה - משקל עשרה זוז, ושל שעיר המשתלח - משקל שני סלעים, ושל מצורע - משקל שקל.	כי אתא רבין פירשה משמיה דרבי יונתן:												◊	מב.
פליגי בה רבי שמעון בן חלפתא ורבנן בפרה	רבי יוחנן:												◊	מב.
משקל עשרה	חד אמר: [רבי שמעון בן חלפתא/רבנן]												◊	מב.
משקל שקל.	וחד אמר: [רבי שמעון בן חלפתא/רבנן]												◊	מב.
וסימניך: אחד המרבה ואחד הממעט.														מב.
לא בפרה פליגי, אלא בשעיר המשתלח פליגי.	רבי ירמיה מדיפתי לרבנא:												◊	מב.
וההוא יומא נח נפשיה דרביא בר קיסי, ואנחו בה סימנא: רביא בר קיסי מכפר כשעיר המשתלח.														מב.
שתי שחיטות שמעתי, אחת של פרה ואחת של פרו, אחת כשרה בור ואחת פסולה בור, ולא ידענא הי מינייהו.	רבי יצחק:												◊	מב.
שחיטת פרה ופרו, רב ושמואל:	איתמר:												◊	מב.
פרה - פסולה, פרו - כשרה.	חד אמר: [רב/שמואל]												◊	מב.
פרו - פסולה, פרה - כשרה.	וחד אמר: [רב/שמואל]												◊	מב.
תסתיים דרב הוא דאמר פרה פסולה													◊	מב.
שחיטת פרה בור פסולה.	דאמר רבי זירא:													מב.
אלעזר וחוקה שנינו בה.	ואמר רב עלה:													מב.
ורב, מאי שנא פרה - דכתיב אלעזר וחוקה, פרו נמי - הא כתיב אהרן וחוקה													◊	מב.
שחיטה לאו עבודה היא.													◊	מב.
אי הכי, פרה נמי														מב.
שאני פרה דקדשי בדק הבית היא.													◊	מב.
ולאו כל דכן הוא?														מב.
מידי דהוה אמראות נגעים, דלאו עבודה היא ובעיא כהונה.	רב שישא בריה דרב אידי:												◊	מב.
ולשמואל דאמר פרו פסולה, מאי שנא פרו - דכתיב אהרן וחוקה, פרה נמי הא כתיב אלעזר וחוקה													◊	מב.
שאני התם, דכתיב (במדבר יט) ושחט אותה לפניו - שיהא זר שוחט ואלעזר רואה.													◊	מב.
ורב														מב.
שלא יסיח דעתו ממנה	[רב]												◊	מב.
ושמואל, שלא יסיח דעתו מנא ליה?														מב.
נפקא ליה (במדבר יט) מושרף את הפרה לעיניו.	[שמואל]												◊	מב.
ורב														מב.
חד בשחיטה וחד בשריפה. וצריכא דאי כתב רחמנא בשחיטה - משום דתחילת עבודה היא, אבל שריפה אימא לא - צריכא. ואי כתב רחמנא בשריפה - משום דהשתא הוא דמתכשרא פרה, אבל שחיטה אימא לא - צריכא.	[רב]												◊	מב.
למעוטי מאי?													◊	מב.
אילימא למעוטי אסיפת אפרה ומילוי מים לקידוש														מב.
(במדבר יט) למשמרת למי נדה כתיב.														מב:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
יומא-טרף בקלפי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא למעוטי השלכת עץ ארו ואזוב ושני תולעת דלאו גופה דפרה נינהו.												!	מב:
שחיטת פרה בור, רבי אמי אמר: כשרה	איתמר [רבי אמי]											◊ ■	מב:
פסולה.	רבי יצחק נפחא:											◊ ■	מב:
כשרה	עולא:											◊ ■	מב:
פסולה.	ואמרי לה: [עולא]											◊ ■	מב:
אין לי אלא הזאת מימיה שאין כשרין באשה כבאיש, ואין כשרין אלא ביום, מניין לרבות שחיטתה, וקבלת דמה, והזאת דמה, ושחיטתה, והשלכת עץ ארו ואזוב ושני תולעת - תלמוד לומר תורה. יכול שאני מרבה אף אסיפת אפרה ומלוי מים וקידוש - תלמוד לומר זאת.	מתיב רבי יהושע בר אבא לסיועיה לרב:											◊ ■	מב:
ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?												◊ ■	מב:
אחר שריבה הכתוב ומיעט, אמרת: הרי אנו למדין כולן מהזאת מימיה. מה הזאת מימיה - אינן כשרין באשה כבאיש ואין כשרין אלא ביום, אף אני אביא שחיטתה וקבלת דמה והזאת דמה ושחיטתה והשלכת עץ ארו ואזוב ושני תולעת, הואיל ואין כשרין באשה כבאיש - אין כשרין אלא ביום ומוציא אני אסיפת אפרה ומלוי מים וקידוש. הואיל וכשרין באשה כבאיש - כשרין נמי ביום ובלילה.												!	מב:
והאי מאי תיובתא? אילימא מדפסולין באשה פסולין נמי בור, הזאת מימיה תוכיח, שפסולין באשה וכשרין בור												◊ ■	מב:
היינו תיובתיה: אשה מאי טעמא - אלעזר ולא אשה, זר נמי - אלעזר ולא זר.	אביי:											!	מב:
כל הפרשה כולה, משמע מוציא מיד משמע, ומשמע ממילא:	עולא:											◊ ■	מב:
(במדבר יט) ונתתם אתה אל אלעזר הכהן												◊ ■	מב:
אותה לאלעזר ולא לדורות לאלעזר.												◊ ■	מב:
לדורות בכהן גדול	איכא דאמרי:											◊ ■	מב:
לדורות בכהן הדיוט.	ואיכא דאמרי:											◊ ■	מב:
בשלמא למאן דאמר לדורות בכהן הדיוט - שפיר, אלא למאן דאמר לדורות בכהן גדול - מנא ליה?												◊ ■	מב:
גמר חקה חקה מיום הכפורים.												!	מב:
והוציא אתה												◊ ■	מב:
שלא יוציא אחרת עמה												◊ ■	מב:
לא היתה פרה רוצה לצאת - אין מוציאין עמה שחורה, שלא יאמרו שחורה שחטו. ואין מוציאין עמה אדומה - שלא יאמרו שתיים שחטו.	כדתנן: [ת"ק]											◊ ■	מב:
לא מן השם הוא זה, אלא משום שנאמר (במדבר יט) אתה - לבדה.	רבי:											◊ ■	מב:
ותנא קמא, הא כתיב אתה												◊ ■	מב:
מאן תנא קמא - רבי שמעון היא												!	מב:
דדריש טעמיה דקרא.	[רבי שמעון]											!	מב:
מאי בינייהו?												^	מב:
איכא בינייהו דאפיק חמור בהדה.												!	מב: